

Folkethingets Forhandlinger. (106.)

1677

7. Dec. 1888: 1. Beh. af Lovf. om det offentlige Fattigvæsen.

1678

Sold: Den ærede Forslagsstiller har i sit Indledningsforedrag givet en kort historisk Beretning om dette Lovforslags tidligere Skæbne og har ogsaa udtrykkelig deri fremhævet, at det var det tidligere Regjeringslovsforslag, han med nogle Forandringer fremlagde. Naar alligevel En og Anden har staaet i den Formening, at det ærede Medlem ikke tilstrækkelig havde pointeret dette, kunde det ligge deri, at man som Regel ikke er saa grumme tilbøjelig til at høre paa de Foredrag, som blive holdte ved Lovforslags Indbringelse. Naar det ærede Medlem ikke skarper har pointeret senere, at det virkelig var det ældre Regjeringsforslag, der blev fremlagt, turde det maaste ogsaa Noget ligge deri, at det maatte forudsættes at være Alle bekendt. Jeg for mit Bedkommende erindrer meget godt, hvorledes Sagen dengang blev behandlet heri Thinget, det var i Halvfjerdserne, da jeg selv var stærkt beskæftiget med kommunale Venner og fulgte Forhandlingen med levende Interesse. Jeg var strax overbevist om, at det var en gammel Bekjendt, vi havde for os. Ligesom det saaledes har været let for det ærede Medlem at fremlægge et Forslag, der i sin Form, Volumen og Indhold maa siges at være meget betydeligt, saaledes er det ogsaa for os Andre let at finde det fornødne Stof til at indlade os i nærmere Forhandling om det; vi behøve blot at staa op i Rigsdagsstibende og læse der de to meget indholdsrige Betænkninger, som ere afgivne henholdsvis af Landsthinget og Folkethinget, for ikke at tale om Fattigkommissionens Betænkning, som jeg forøvrigt ikke har havt Leilighed til at se. Der har været talt om, hvorvidt dette Forslag burde være kommet frem tidligere eller ei. Jeg kan ikke nægte, at det er underligt, forsaavidt som der i denne Bemærkning skulde ligge en Antænkning mod Regjeringen eller mod Noget; thi den Tid siden 1875 har jo dog ikke været af den Bestaenhed, at den har udmærket sig i nogen særdeles Grad ved Fremme med noget Udbytte af saa indholdsrige og store Lovforslag som det foreliggende. Men der er en anden Grund til, at der ikke kan rettes nogen Bebreidelse mod Noget for, at Lovforslaget ikke er fremkommet, og det er den, at der er foregaaet meget store For-

andringer siden 1873—74 i Opfattelsen af de herbørende Forhold. Vi maa nemlig erindre, hvad jo Alle vide, at hele det sociale Spørgsmaal, den sociale Lovgivning har jo først i dette Tidrum ret faaet Aktualitet, og det er rigtignok en af mine Hovedbemærkninger ved dette Lovforslag, at jeg ikke ret vel kan tænke mig, at man kunde gennemføre en samlet systematisk Lovgivning paa Fattigvæsenets Omraade, før man har gennemført de betydelige sociale Love, som jeg ikke alene mener, staa paa Dagsordenen, men staa paa Dagsordenen saaledes, at de med Nødvendighed maa fremmes og maa bringe et Resultat. Enten mener jeg, at de store sociale Love om Sygeforsikringsvæsenet, Understøttelser og Forsikkring mod Ulykkestilfælde og navnlig om Alderdomsforsørgelse maa fremmes og give et positivt Resultat, eller ogsaa maa de være glippede, for man med nogen Nytte kan, jeg vil ikke sige forhandle om Fattiglovgivningen, det siger jeg ingenlunde, men vente, at denne Forhandling skal give Udbytte i Love. Thi er det ikke saa, at hvis disse store Reformers Indførelse kunne gennemføres her, ligesom jeg ogsaa haaber, at de kunde blive gennemførte andre Steder, da maatte Fattigvæsenets Omraade antages derved at blive begrændset i betydelig Grad. Dersom man ikke kunde opnaa det derved, tror jeg ikke, man kunde sige, at man havde faaet tilstrækkeligt Udbytte af det store Arbejde, som det vilde være baade at forberede disse Love og arbejde paa deres Udførelse. Og ikke alene vilde det have Indflydelse paa Fattigvæsenets Omraade, men ogsaa, om jeg saa maa sige, paa dets Kvalitet, thi Resultatet af de sociale Love maatte være det, at de der bleve tilbage til Forsørgelse af det offentlige Fattigvæsen, maatte være de Svage og Umyndige, de, der ikke kunde hjælpe sig selv og ikke kunde bidrage Noget til at hjælpe sig selv, og endelig de Døve og Drifvældige, de, der ikke vilde gjøre Noget. Og jeg mener, at den ærede Forslagsstiller ikke ved at fremlægge sit Forslag og heller ikke ved de Bemærkninger, han har gjort til det, har taget tilbørligt Hensyn til den forventede sociale Lovgivning. Jeg skal blot nævne Bestemmelserne i §§ 69 og 70. § 69 indeholder jo den Bestemmelse, at den som selv har bidraget til en Alderdomsforsørgelsesklasse,